

[OTOKOWY *pt*

I sg m otokowym, otokow(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „otok” ‘sznur do wiązania psów myśliwskich’:

Wyrażenie: »pies, wyżeł otokowy [= nie spuszczone z otoku w czasie polowania]« [szyk zmienny]:
Niemniej też umiał [*sługa myśliwca*] ze psem otokowem, Jedno coby był prawie już gotowem
Otwin(?)Erot 68; Kuropatw dołtawác z odwoływánym álbo z otokowym wyżłem. CygMyśl Dv; A gdy
[wyżeł] poydzie do ptakow/ odwołay go gdy rozumiełz że iuż przed nim ptacy/ á wwięź go: także też
y otokowym: ieno tego trzebá wodzić/ ále z nim pożytek táki iáko z odwoływánym. CygMyśl D2.

FP